

Drept comercial II. Examen scris. 28 ianuarie 2023.

Nume _____ Prenume _____ gr. _____

„A”, asociat unic al **Alpha SRL**, cu capital social de 200 lei, având 20 de părți sociale a câte 10 lei valoarea nominală fiecare, decide transformarea societății într-o SRL pluripersonală printr-o cesiune cu titlu gratuit către „B” și „C” a câte două părți sociale. Astfel, noua configurație a participației asociaților în cadrul Alpha SRL este următoarea: „A” – 80%, „B” – 10%, „C” – 10%.

„A” contractează un împrumut personal, iar creditorul îi pretinde o ipotecă asupra 10 părți sociale pe care acesta le deține la **Alpha SRL**. Toți cei trei asociați își dau acordul prealabil pentru constituirea ipotecii asupra 10 părți sociale ale lui „A” în favoarea creditorului „D”.

La scurt timp, „B” decedează. Actul constitutiv nu prevede nimic cu privire la această ipotecă. „B1” și „B2”, cei doi fii a lui „B” solicită transferarea a câte o parte socială fiecăruia, și modificarea actului constitutiv conform noilor realități: „A” – 80%, „B1” – 5%, „B2” – 5%, „C” – 10%. De asemenea, întrucât „B” deținea și calitatea de administrator la momentul decesului, aceștia solicită ca, prin aceeași decizie, să fie numiți administratori în locul lui *de cujus*.

„A”, având conflicte mai vechi cu moștenitorii lui „B”, decide să vândă participația sa lui „E”. În adunarea convocată pentru acest scop, „A” votează „pentru”, ceilalți asociați votează „împotriva”. Hotărârea AGA este atacată de „B1” și „B2” pe motiv că „A” era în conflict de interese pentru că vota o operațiune în care el avea un interes clar – vânzarea participației sale, iar dacă eliminăm votul lui „A”, rezultă un vot unanim împotriva operațiunii. „D” atacă hotărârea pe motiv că nu putea vinde toată participația, întrucât 10 părți sociale erau ipotecate.

„C”, intuind că fără „A” afacerea se va prăbuși, solicită o retragere amiabilă, iar întrucât restul se opun, depune o acțiune în retragere pe motiv de lipsă de *affectio societatis*. În timpul judecării acțiunii, cei trei asociați se răzgândesc și acceptă retragerea lui „C”.

„E” îi solicită lui „A” convocarea unei AGA pentru revocarea sa din funcția de administrator și numirea unui nou administrator. „A” convoacă AGA peste 3 luni de zile, iar între timp încearcă să vândă unicul imobil al societății lui „C”. Cei trei asociați se prezintă la notar în ziua vânzării și se opun, depunând o hotărâre AGA unanimă prin care îi interzic lui „A” să vândă imobilul, „A” a fost revocat și înlocuit cu „E”.

„A” a ratat de mai multe ori scadențele rambursării împrumutului lui „D”, astfel încât acesta a decis să execute silit ipoteca. La licitația publică se prezintă „F” și oferă prețul solicitat de executorul judecătoresc. „E”, „B1” și „B2” atacă vânzarea pe motiv că ei nu și-au dat acordul la vânzarea părților sociale către un terț de societate, conform art. 202 alin. (2) LS. „F” se apără și arată că acordul a fost dat de asociații de la epoca în care s-a constituit ipoteca.

Din dorința de a suspenda executarea silită a lui „F”, „B” depune o cerere de concordat preventiv, motivând dificultatea prin faptul că după executarea silită se vor obține două blocuri paritare în societate: „F” cu 50% și „E”, „B1” și „B2” cu 50%. „F” fiind un terț desăvârșit, va fi foarte dificil de adoptat decizia...

Întrucât predicțiile lui „C” s-au adevărit, toate evenimentele întâmplare societății au generat o prăbușire crâncenă a activității, „E” din dorința de minimaliza pierderile sale și ale societății, depune o cerere de deschidere a procedurii simplificate de insolvență, la judecătoria sediului profesional al lui „F”.

„C”, creditor al părților sociale neplătite, se opune, prin **Întâmpinare**, arătând că acțiunea societății este prematură, întrucât încă se judecă dosarul de concordat preventiv depus de „B”, iar prin **cerere reconvențională** solicită să i se constituie o ipotecă dacă se deschide procedura.

„F” depune o **Opoziție** prin care arată că în calitate de asociat cu 50% el nu a votat pentru o procedură simplificată, că dorește să depună un plan de reorganizare prin care să preia toată participația, devenind asociat unic.

„B1” depune o **Contestație** prin care arată că greșit s-a depus acțiunea la judecătoria sediului lui „F”, trebuind să fie la cea de la sediul societății.

„E” solicită instanței atragerea răspunderii fostului administrator „A”, arătând că el este răspunzător pentru starea de insolvabilitate a societății, fiind de notorietate că el era cel mai bun specialist în domeniu, iar odată cu plecarea sa din societate și revocarea din funcția de administrator, afacerea s-a prăbușit...

Depistați, analizați și comentați în scris problemele juridice pe care le depistați. Depistarea (identificarea, descrierea) unei probleme juridice este punctată cu 0,1-0,2 pct. Tratamentul juridic al acesteia se punctează cu 0,3-0,8 pct.

Drept comercial II. Examen scris. 28 ianuarie 2023.

Nume _____ Prenume _____ gr. _____
Barem

Atenție! Acesta este un barem telegrafic ce poate conține doar fragmente de idei, probleme, raționamente etc. care să indice probleme juridice depistate și nu reprezintă un model de răspuns suficient pentru promovarea examenului (este doar o imagine schematică, scheletică a unui potențial răspuns)!

1. Asociatul unic decide în temeiul art. 13 alin. 1 LS „(1) În cazul în care, într-o societate cu răspundere limitată, părțile sociale sunt ale unei singure persoane, aceasta, în calitate de asociat unic, are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunării generale a asociaților.”. Decizia acestuia de a cesiona părțile sociale, oneros sau gratuit, este apanajul exclusiv al acestuia, neavând cui să ceară coagrementul. Cesiunea, indiferent de caracterul oneros sau gratuit, a părților sociale ale asociatului unic este posibilă și legală. Mai mult, agreementul de $\frac{3}{4}$ solicitat de art. 202 alin. 2 LS pentru SRLurile pluripersonale nu se poate aplica aici, decizia aparținând asociatului – surogat de AGA, făcând inutil și imposibil coagrementul (este asociat unic!). Actul constitutiv se va modifica în temeiul deciziei asociatului unic.
2. Ipoteca asupra părților sociale este legală și posibilă. Art. 202 (5) LS pretinde respectarea coagrementului asociaților exclusiv la momentul constituirii ipotecii. În speță, A obține acordul unanim al coasociaților, deci art. 202 (5) cu raportare la (2) este respectat. Ipoteca a fost legal constituită.
3. Decesul lui B, declanșează transmisiunea pe cale succesorală a părților sale sociale. Actul constitutiv este mut, prin urmare se aplică art. 202 (3) LS. „(3) În cazul dobândirii unei părți sociale prin succesiune, prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel; în acest din urmă caz, societatea este obligată la plata părții sociale către succesori, conform ultimului bilanț contabil aprobat.” Neexistând prevedere expresă în actul constitutiv, art. 202 (2) nu este aplicabil. Deci cei doi B1 și B2 devin asociați, având același regim succesoral, pe câte jumătate din pachetul de părți sociale rămas, adică câte o parte socială fiecare.
4. Calitatea de administrator încetează la momentul morții lui B (contract intuitu personae) și nu poate fi transmisă pe cale succesorală.
5. Cesiunea părților sociale (integrală sau parțială) către terți este supusă coagrementului de la art. 202 (2) și necesită un vot de $\frac{3}{4}$ din capitalul social. A are 80%, deci mai mult de $\frac{3}{4}$ (75%).
6. A nu este în conflict de interese, întrucât societatea nu are nici un interes să fie deținută de A sau de E sau de oricine, prin urmare, simplu fapt că A are un interes nu este suficient să fie în conflict de interese. Mai mult, chiar dacă era și vota, sancțiunea era daune interese și nu invalidarea hotărârii AGA.
7. Ipoteca nu indisponibilizează bunul în patrimoniul debitorului care a constituit ipoteca. Ipoteca rămâne validă, asigurând atributul de urmărire (în mâinile oricui s-ar afla bunul) și preferință. Cesiunea nu poate fi invalidată din această cauză.
8. Acțiunea în retragere a lui C insuficient motivată – motive temeinice reclamă motive mai exacte și mai tehnice decât „pierderea lui *affectedio societatis*”. Dar, obținerea acordului, chiar și în timpul judecării acțiunii, transformă retragerea în judiciară în convențională. Nu mai contează motivarea, existând consens. Retragera lui C este valabilă.
9. E, majoritar, procedează regulamentar solicitând administratorului A convocarea AGA (art. 193 (2) LS). A abuzează de prerogativa să convoacă o AGA mult prea tardiv (3 luni, reperul din art. 119 LS, care poate fi utilizat ca argument a pari, este de 30 de zile).
  10. A, administrator fără restricții, poate vinde imobilul societății în temeiul puterilor legale pe care le deține.
  11. A trebuie să respecte întocmai hotărârile AGA, prin urmare, interdicția de vânzare îi este opozabilă, ca și revocarea sa din funcția de administrator. AGA – ad-hoc (ca să fie votată unanim, trebuie să fie prezenți toți și nimeni să nu se opună). AGA ad hoc, indiferente viciile de convocare, deci, o AGA validă.
  12. D este îndrituit să execute silit ipoteca și să vândă la licitație publică părțile sociale (10). F a cumpărat legal părțile sociale. Apărările lui E, B1 și B2 sunt pertinente, dar din păcate, prevederile legale sunt de așa natură încât acestea vor fi respinse. Art. 202 (5) validează această ipoteză ca fiind legală ...
  13. Concordatul preventiv se depune de către administrator (B1 nu este) și nu suspendă executările silit împotriva asociaților, ci exclusiv împotriva societății. Se poate deschide exclusiv dacă se află în dificultate (generatoare de dificultate financiară, care să poată fi rezolvată de către creditorii). Aici dificultate este de alta natură, creditorii nu au cum să le rezolve paritatea de blocaj ...
  14. E, administrator, poate depune o cerere de deschidere a procedurii de insolvență (chiar este obligat în 30 de zile de la survenirea stării de insolvență). Doar că în speță nu se spune nimic despre starea de insolvență a debitorului, prăbușirea cifrei de afaceri nu este un indicator relevant în sine pentru a declanșa insolvența. Pentru procedura simplificată, E avea nevoie de hotărârea AGA.
  15. Instanța competentă, tribunalul sau tribunalul specializat de la sediul debitorului dacă acesta e mai vechi de 6 luni în acea circumscripție.

Drept comercial II. Examen scris. 28 ianuarie 2023.

Nume _____ **Prenume** _____ **gr.** _____

16. Procedura este necontencioasă, deci C nu poate depune întâmpinare, nefiind Pârât în acest dosar. Faptul că încă se judecă dosarul de concordat este irelevant, ar fi avut o relevanță dacă procedura concordatului ar fi fost deja deschisă.

17. Cererea reconvențională este inadmisibilă din mai multe motive, procedură necontencioasă, procedură specială, derogatorie de la dreptul comun etc. Oricum, constituirea unei ipoteci nu este un remediu legal sau posibil în această ipoteză.

18. Opoziția este remediu creditorilor, F nu este creditor, este asociat, discutabil dacă prin Opoziție se poate ataca doar tipul de procedura deschisă sau doar inexistența stării de insolvență.

19. Contestația se depune de către debitor atunci când creditorii cer deschiderea procedurii, nu este cazul în speță. B1 este asociat nu Debitor (care acționează prin administrator statutar). Competența e greșită oricum, vezi p. 15.

20. Răspunderea se atrage exclusiv într-o procedură deschisă, ca o etapă expres și limitativ arătată de legiuitor, nu odată cu deschiderea procedurii. Se atrage pentru motive temeinice, arătate în cadrul art. 169 sau altele similare. Simplu motiv că A a fost prea bun și după ce a plecat lucrurile au mers prost, nu poate fi motiv de atragere a răspunderii. Revocarea din funcția de administrator (chiar dacă imputabilă) nu poate fi, în sine, motiv de atragere a răspunderii ...